

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 140/19

Luxemburg, 12 noiembrie 2019

Hotărârea în cauza C-363/18
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd/Ministre de l'Économie
et des Finances

Produsele alimentare originare din teritoriile ocupate de Statul Israel trebuie să poarte mențiunea teritoriului lor de origine, însoțită, în cazul în care aceste produse alimentare provin dintr-o colonie israeliană din interiorul teritoriului respectiv, de mențiunea acestei proveniențe

În Hotărârea Organisation juive européenne și Vignoble Psagot (C-363/18), pronunțată la 12 noiembrie 2019 și care privește interpretarea Regulamentului (UE) nr. 1169/2011¹, Curtea, reunită în Marea Cameră, a declarat că produsele alimentare originare din teritoriile ocupate de Statul Israel trebuie să poarte mențiunea teritoriului lor de origine, însoțită, în cazul în care provin dintr-o localitate sau dintr-un ansamblu de localități care constituie o colonie israeliană din interiorul teritoriului respectiv, de mențiunea acestei proveniențe.

Litigiul principal este între Organisation juive européenne și Vignoble Psagot Ltd, pe de o parte, și ministre de l'Économie et des Finances (Franța), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea unui aviz privind indicarea originii mărfurilor originare din teritoriile ocupate de Statul Israel începând cu iunie 1967. Acest aviz a fost emis ca urmare a publicării de către Comisia Europeană a unui aviz interpretativ privind indicarea originii mărfurilor originare din aceste teritorii².

În primul rând, Curtea a observat că țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar trebuie, în conformitate cu articolele 9 și 26 din Regulamentul nr. 1169/2011, să fie menționat atunci când lipsa unei asemenea mențiuni poate induce în eroare consumatorii, lăsându-i să creadă că produsul alimentar respectiv are o țară de origine sau un loc de proveniență diferit de țara de origine sau de locul de proveniență real. Pe de altă parte, ea a observat că, atunci când mențiunea originii sau a provenienței este indicată pe respectivul produs alimentar, aceasta nu trebuie să fie înșelătoare.

În al doilea rând, Curtea a interpretat atât noțiunea de „țară de origine”³, cât și termenii „țară” și „teritoriu” în sensul Regulamentului nr. 1169/2011. În această privință, ea a observat că noțiunea respectivă este definită la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul menționat, prin trimitere la Codul vamal comunitar⁴, potrivit căruia sunt considerate ca fiind originare dintr-o anumită „țară” sau dintr-un anumit „teritoriu”, mărfurile care fie au fost obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu, fie au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale în acea țară sau teritoriu⁵.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO 2011, L 304, p. 18).

² Aviz interpretativ privind indicarea originii mărfurilor originare din teritoriile ocupate de Israel începând cu iunie 1967 (JO 2015, C 375, p. 4).

³ Articolul 9 alineatul (1) litera (i) și articolul 26 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1169/2011.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1).

⁵ Articolul 60 din Regulamentul nr. 952/2013.

În ceea ce privește termenul „țară”, utilizat în repetate rânduri de Tratatul UE și de Tratatul FUE ca sinonim al termenului „stat”, Curtea a arătat că, pentru a asigura o interpretare coerentă a dreptului Uniunii, trebuie să se confere același sens acestui termen în Codul vamal al Uniunii și, prin urmare, în Regulamentul nr. 1169/2011. Or, „statul” desemnează o entitate suverană care exercită, în interiorul frontierelor sale geografice, totalitatea competențelor recunoscute de dreptul internațional. În ceea ce privește termenul „teritoriu”, Curtea a observat că din însăși formularea Codului vamal al Uniunii rezultă că acesta desemnează entități diferite de „țări” și, prin urmare, de „state”. În acest context, Curtea a precizat că faptul de a aplica, pe produse alimentare, mențiunea conform căreia Statul Israel este „țara de origine” a acestora, în condițiile în care respectivele produse alimentare sunt în realitate originare din teritoriile care dispun fiecare de un statut internațional propriu și distinct de cel al acestui stat, fiind în același timp ocupate de acesta din urmă și sub jurisdicția limitată a acestuia, în calitate de putere ocupantă în sensul dreptului internațional umanitar, ar fi de natură să inducă în eroare consumatorii. În consecință, Curtea a declarat că menționarea teritoriului de origine a produselor alimentare în cauză este obligatorie, în sensul Regulamentului nr. 1169/2011, cu scopul de evita inducerea în eroare a consumatorilor cu privire la faptul că Statul Israel este prezent în aceste teritorii în calitate de putere ocupantă, iar nu în calitate de entitate suverană.

În ceea ce privește, în al treilea și ultimul rând, noțiunea de „loc de proveniență”⁶, Curtea a arătat că trebuie înțeleasă ca făcând trimitere la orice spațiu geografic determinat situat în interiorul țării sau al teritoriului de origine a unui produs alimentar, cu excluderea unei adrese a producătorului. Astfel, mențiunea conform căreia un produs alimentar provine dintr-o „colonie israeliană” situată într-unul dintre „teritoriile ocupate de Statul Israel” poate fi considerată ca o mențiune a „locului de proveniență”, cu condiția ca termenul „colonie” să facă trimitere la un anumit loc geografic.

Pe de altă parte, în ceea ce privește aspectul dacă mențiunea „colonie israeliană” are un caracter obligatoriu, Curtea a subliniat mai întâi că coloniile instalate în anumite teritorii ocupate de Statul Israel se caracterizează prin faptul că materializează o politică de transfer de populație pe care acest stat o desfășoară în afara teritoriului său, cu încălcarea normelor dreptului internațional general umanitar⁷. În continuare, Curtea a statuat că lipsa acestei mențiuni, ceea ce presupune că numai teritoriul de origine ar fi menționat, poate să inducă în eroare consumatorii. Astfel, aceștia nu pot ști, în absența oricărei informații care să le permită să înțeleagă mai bine acest aspect, că un produs alimentar provine dintr-o localitate sau dintr-un ansamblu de localități care constituie o colonie instalată într-unul dintre teritoriile menționate, cu încălcarea normelor dreptului internațional umanitar. Or, Curtea a observat că, în temeiul dispozițiilor Regulamentului nr. 1169/2011⁸, informarea consumatorilor trebuie să le permită acestora să facă o alegere în cunoștință de cauză și ținând seama nu numai de considerații de ordin sanitar, economic, ecologic sau social, ci și de considerații de ordin etic sau legate de respectarea dreptului internațional. Curtea a subliniat în această privință că astfel de considerații puteau influența deciziile de cumpărare ale consumatorilor.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

---

⁶ Articolul 9 alineatul (1) litera (i) și articolul 26 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1169/2011.

⁷ Articolul 49 al șaselea paragraf din Convenția privitoare la protecția persoanelor civile în timp de război, semnată la Geneva la 12 august 1949.

⁸ Considerentele (3) și (4) și articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011.